

ÎN ADÂNCUL MISTERIOS AL MĂRII, ÎNTR-UN PALAT DE CORAL, TRĂIA PUTERNICUL REGE AL MĂRII, ÎMPREUNĂ CU CELE ȘASE FIICE ALE SALE. COPILELE ERAU DE O FRUMUSEȚE NEMAIVĂZUTĂ, ÎNSĂ CEA MAI MICĂ DINTRE ELE ERA, DE BUNĂ SEAMĂ, MAI FRUMOASĂ DECÂT TOATE SURORILE SALE LA UN LOC.

TÂNĂRA PRINȚESĂ AVEA FAȚA RUMENĂ
PRECUM PETALELE DE TRANDAFIR, IAR OCHII ÎI
ERAU ALBAȘTRI CA CERUL SENIN. NU AVEA ÎNSĂ
PICIOARE: TRUPUL EI, LA FEL CA AL CELORLALTE
SURORI, SFÂRȘEA ÎNTR-O COADĂ DE PEȘTE.

ȘTIIND CĂ OAMENII NU POT TRĂI ÎN APĂ, MICA SIRENĂ S-A REPEZIT ÎNOT PRINTRE RESTURILE CORABIEI. A REUȘIT SĂ-L PRINDĂ PE PRINȚ TOCMAI CÂND, SLEIT DE PUTERI, ACESTA ÎNCHIDEA OCHII GATA SĂ MOARĂ. SUSȚINÂNDU-I CAPUL DEASUPRA APEI, MICA SIRENĂ S-A LĂSAT CU EL ÎN VOIA VALURILOR.

DOAMNELE AU ÎNTREBAT-O CINE ERA ȘI DE UNDE VENEA, DAR MICA SIRENĂ NU A PUTUT ROSTI NICIUN CUVÂNT. AU ÎMBRĂCAT-O ATUNCI ÎNTR-O ROCHIE DE MĂTASE ȘI, LUÂND-O DE MÂNĂ, AU DUS-O LA CASTEL.